

[Elmquist.]

skibsrederkredse er stærk Interesse for en saadan Ordning. Jeg nævnte ogsaa før, at Tanken overhovedet, saa vidt jeg ved, er undfanget af Skibsreder A. P. Møller, altsaa en af Dampskibsredernes første Mænd. Hvordan man har naaet Enighed, ved jeg ikke, det kan jo være, at de paagældende Herrer har villet bøje sig for Dampskibsredernes Ønske. Men jeg har ikke nogen som helst Vished for — den vil jeg i hvert Fald gerne have —, at det, at de Herrer har bøjet sig for Dampskibsredernes Ønsker, er Udtryk for, at de ogsaa mener, at det er umuligt at gennemføre Planen. Det kan være, at de paagældende Herrer ser saadan paa det nu, men lad os saa faa at vide Grundene til, at de har skiftet Standpunkt. Jeg tror imidlertid, de har samme Standpunkt som tidligere.

I øvrigt skal jeg ikke komme ind paa den højttærede Ministers Argumenter mod den Tanke, jeg har fremsat, det mener jeg vi bedst kan drøfte i Udvalget. Jeg vil dog lige nævne, at jeg tror ikke, det vil blive vanskeligt at faa Garantier for, at disse unge Mennesker bliver ordentligt behandlet, ordentligt i den Forstand, at de virkelig lærer noget. Tilsyn hermed kunde man jo faa igennem det Bestyrelsesraad, der er foreslaaet i Lovforslagets § 2. Jeg tror heller ikke, Konkurrencesynspunktet vil spille nogen stor Rolle. Ved Fordelingen af de 80 Elever paa Sejlskibe, vil de fleste Sejlskibe kunne komme i Betragtning, naar de i øvrigt efter Bestyrelsesraadets Opfattelse opfylder Betingelserne for at give de unge en forsvarelig Uddannelse. Men, som sagt, det er Enkeltheder, vi kan drøfte i Udvalget, hvor jeg mener, det er rigtigt, at vi undersøger hele dette Spørgsmaal. Det er ogsaa kun det, Venstre ønsker. Skulde det vise sig, at Tanken ikke kan realiseres, er vi parate til velvillig Forhandling ogsaa om Skoleskibet.

Det ærede Medlem Hr. P. Andersen var meget indigneret over, at Matroserne i Sejlskibene maatte sejle for lavere Hyre end den overenskomstmæssige. Det er ogsaa meget kedeligt, at det er Tilfældet, og det er udmærket, at man kræver højere Løn for disse Matroser. Men man maatte tage en lille Smule Hensyn til, hvad Sejlskibene i Øjeblikket kan præstere af Udgifter, og det ærede Medlem ved akkurat lige saa godt som jeg, at en stor Del af dem sejler med Underskud og Resten saaledes, at de kun lige har Balance. Det er i alt Fald kun meget faa Sejlskibe, der

overhovedet har et lille Overskud, og der er saa godt som ingen Sejlskibe, der kan forrente den indsatte Kapital. Under disse Forhold kan det dog ikke nytte at raabe op om, at de skal have overenskomstmæssige Lønninger. Hvis man vil følge det Raab, som det ærede Medlem udstøder i den Anledning, vil dette kun have den Virkning, at Salget af vore Sejlskibe til Udlandet og den danske Sejlskibsflaades Forsvinden fra vort Land vil blive fremskyndet i højeste Grad. Dæmme op herimod kan man kun derigennem, at Sejlskibsrederierne gennemfører en yderligere Økonomi paa alle Omraader, og denne Økonomi maa ogsaa give sig Udtryk i, at der ikke gives højere Lønninger, end der nu en Gang kan tjenes Penge ind til. Derfor tror jeg ikke, dette Krav kan opfyldes. Det kan i hvert Fald kun opfyldes saaledes, at Vejen kommer til at gaa over de danske Sejlskibes Lig, kommer til at gaa henimod Sejlskibenes hurtigere Forsvinden.

Endelig vil jeg sige til det ærede Medlem Hr. P. Andersen, at der var noget ganske rigtigt i hans Betragtninger i øvrigt om, at det kniber med at skaffe de unge, der har sejlet en Tid og nu skal sejle som Matroser, den resterende Uddannelse. Derfor tror jeg ogsaa, at ved et saadant Skoleskib maa man noget ind paa at sørge for ikke blot at skaffe Plads for de unge det første Aar, men ogsaa senere, thi jeg mener ikke, man kan skaffe Plads for dem paa Sejlskibene. Det er jo ganske rigtigt, som det ærede Medlem sagde, vi har alle i de Kredse Gang paa Gang haft Henvendelser fra Forældre, hvis Børn havde sejlet et Aars Tid med „Georg Stage“, om vi ikke kunde skaffe dem Plads som Matroser paa Sejlskibe, men det er saa godt som umuligt. Derfor tror jeg, det var en Vej at gaa, at man i større Udstrækning, hvis man skal have dette Skoleskib, gjorde det til Uddannelsessted ogsaa for Matroser og saa lod en Del af de unge faa deres første Uddannelse ved at betale for dem paa Sejlskibe. Der kunde man udmærket anbringe en Del unge, der lige skal ud at sejle, og i Stedet paa de ledige Pladser paa dette eventuelle Skoleskib give dem, der har sejlet nogen Tid, Matrosuddannelse. Saaledes gør man f. Eks. paa nogle af de tyske Skoleskibe: Besætningen bestaar dels af ganske unge, dels af dem, der har sejlet eet Aar, og som faar deres videre Uddannelse som Matroser paa Skoleskibet. Det er ogsaa et Spørgsmaal, vi kan forhandle om i Udvalget. Det ærede Medlem